

ey/GS 12.12.49.

Isos/Utenriksdepartementet

Vices Utenriksministeren

" prof. P. A. Sverdrup

Sundt Justis departement og
Uttalelse, F.A.

Notat.

J.nr. 037114 UD.

105546

✓	1949	TIL	
		27	2
			2

21 DEC 1949

Storbritannias tiltredelse av Genfer-konvensjonene
av 12. august 1949.

I brev av 6. desember 1949 har den britiske ambassade underrettet Utenriksdepartementet om at Storbritannia den 8. desember 1949 vil undertegne de fire konvensjoner som ble vedtatt på den Diplomatiske Røde Kors-konferanse i Genève sommeren 1949.

Storbritannia vil dog gjøre et forbehold med hensyn til konvensjonen om beskyttelse av sivilpersoner i krigstid. Denne bestemmer i artikkel 68 at okkupanten kun kan foreskrive dødsstraff for innbyggerne av det besatte område hvis det gjaldt dødsstraff for vedkommende forbrytelse etter den rett som gjaldt i området før okkupasjonen, og selv da bare hvis det gjelder alvorlige forbrytelser som spionasje, alvorlig sabotasje mot okkupantens militære anlegg eller mord. Storbritannia forbeholder seg rett til å foreskrive dødsstraff også for andre forbrytelser som utelukkende tar sikte på å skade okkupanten, og selv om den tidligere all ikke foreskrev dødsstraff

Dette spørsmål var meget omstridt på konferansen, og Storbritannia truet allerede da med ikke å ratifisere konvensjonen hvis bestemmelsen ble vedtatt i den form den fikk.

Når Storbritannia allikevel har bestemt seg for å undertegne konvensjonen, må dette hilses med glede, forutsatt at forbeholdet kan anerkjennes som gyldig. Konvensjonen inneholder ingen bestemmelse om rett til å ta forbehold. Det kan heller ikke ses å ha vært vanlig å ta forbehold med hensyn til enkelte bestemmelser i de tidligere Genfer-konvensjoner av 27. juli 1929. Etter vanlig praksis (Rousseau: "Principes Généraux du Droit International Public", side 297) blir da forbeholdet ikke gyldig med mindre det uttrykkelig eller stilltiende godkjennes av alle de øvrige traktatparter.

